

Veel hangt af van het ontwikkelingsniveau van een kind of jongere. Dat is niet zo evident, maar je hebt jongeren die dat kunnen en die moeten we zeker de mogelijkheid bieden. Dat zal dan wel in een meer georganiseerd verband moeten zijn waar je werkt met gastgezinnen en een goede begeleiding.

Is daar een rol weggelegd voor organisaties als AFS?

Ja, dat zou zeker kunnen. We moeten de know how die er is gebruiken. AFS heeft de kennis en ervaring om jongeren in gastgezinnen te plaatsen en te begeleiden in een gestructureerd verband. We moeten het warm water niet opnieuw uitvinden.

Hoe ziet u de mobiliteit van die 15-18-jarigen binnen uw beleid?

Ik vind het belangrijk dat we die mogelijkheid blijven aanbieden. Dat is ook de reden waarom we AFS jaarlijks voor 423.5000 euro subsidiëren. Jongeren die daarop willen inspelen moeten dat kunnen doen. Als minister van jeugd wil ik ook bekijken hoe we synergie en initiatieven met jeugdverenigingen e.d. kunnen ontwikkelen. Dat is een van mijn denkpijlers voor de komende periode. Ik wil graag de brug leggen tussen de jeugdsector en het onderwijs.

“We moeten de know how die er is gebruiken. AFS heeft de kennis en ervaring om jongeren in gastgezinnen te plaatsen en te begeleiden in een gestructureerd verband. We moeten het warm water niet opnieuw uitvinden.”

Veel jongeren uit een achtergesteld sociaal milieu beginnen vaak niet aan hogere studies. Welke inspanningen worden gedaan om hen dezelfde kansen te bieden?

Ik vind het heel belangrijk om die categorie van jongeren niet uit te sluiten omdat je vaak ziet dat je niet openstaat voor verandering als je altijd op een be-

“Als we als overheid zeggen dat het heel belangrijk is dat jongeren in het buitenland studeren en je weet dat er financiële of soms culturele drempels zijn, dan moet je ook bereid zijn om die drempels weg te nemen.”

paald spoor blijft. Momenteel is het al bij al nog een heel selectieve groep die naar het buitenland trekt. We zullen in de toekomst meer campagnes moeten doen, vooral via het secundair onderwijs, om doelgericht te communiceren. We zouden ook trimesterprogramma's en Europese programma's meer moeten uitwerken. Dat betekent meer sensibiliseren, meer warm maken. Momenteel zitten we echter in een budgettaire moeilijke situatie, waardoor dat nu niet zo evident is.

Welke mogelijkheden zijn er op dat vlak voor samenwerkingen tussen hogescholen en organisaties als AFS?

Ik denk heel veel, maar je mag niet alles van de overheid verwachten, het initiatief moet ook van de mensen zelf komen. Ik vind het heel belangrijk dat AFS zelf met hogescholen samenwerkt en met technische scholen of het gemeenschapsonderwijs. Het is belangrijk dat er met de verschillende koepels wordt gesproken.

De Europese Hogeronderwijsruimte (EHOR) is sinds kort een feit. 47 landen verbinden zich er toe om over de grenzen heen het onderwijs te hervormen. Welke zijn de grootste barrières voor een internationalisering van het hoger onderwijs? Voor een deel is dat de mentaliteit, maar ook de taal en het financieel aspect spelen mee. Die laatste is volgens mij de grootste barrière. Op het vlak van mentaliteit moet je vooral willen om van onder de kerktoeren uit te willen komen.

Erkenning van resultaten

Welke hinderpalen zijn er voor de erkenning van een buitenlands diploma?

We gaan binnenkort heel wat stappen in die richting zetten. De regering zal binnenkort beslissen om de Nederlands diploma's automatisch te erkennen. Dankzij de oprichting van de Europese Hogeronderwijsruimte en de afspraken over “eindtermen” voor bachelor- en masteropleidingen, over kwaliteitszorg e.d. wordt het allemaal meer vergelijkbaar en kan je makkelijker diploma's erkennen zonder door moeilijke homologatieprocedures heen te moeten.

Een belangrijk element voor de jongeren die met AFS naar het buitenland gaan is de erkenning van de Elders Verworven Competenties (EVC). Wat zijn daar de mogelijkheden voor de toekomst?

Dat staat nog in zijn kinderschoenen, niet alleen in Vlaanderen. De bedoeling is om een systeem uit te werken voor de erkenning daarvan, wat niet zo evident is. Je moet dat uniformiseren en centraliseren.

De komende maanden zal ik met mijn collega minister van Werk Muyters proberen om daar eenduidigheid in te brengen. We ondervinden dat het niet eenvoudig is om definities te vinden. In een nationale context is dat al moeilijk, maar in een Europese of mondiale context is dat nog veel complexer. Je hebt een aantal kwaliteitsvoorwaarden

nodig om te vermijden dat je in een systeem terecht komt waarin je dingen erkent die niet mogen of kunnen erkend worden. Daar zal dus nog wel wat tijd over gaan, maar we nemen nu liever wat meer tijd om te vermijden dat je een systeem uitwerkt dat al gedevalueerd is voor je eraan begint.

Kunnen jongeren die een stage of vrijwilligerswerk in het buitenland doen daar ook een erkenning of een soort van credits voor krijgen?

Youth on the Move is een nieuw project van de Europese Unie waar dat soort dingen in zal worden opgenomen. De bedoeling is om het werkplekleren niet te beperken tot nationale staten, maar ook internationaal op te nemen. Voor masteropleidingen die van één naar twee jaar gaan, zouden we een buitenlandse leerervaring moeten opnemen. Wat mij betreft kan dat perfect onder de vorm van een stage, mits het in acht nemen van kwaliteitsvereisten uiteraard.

“We werken aan een systeem van goedkope studieleningen zonder financiële drempels zodat iedereen zo een lening kan opnemen en naar het buitenland kan gaan.”

Is het mogelijk voor jongeren die in het buitenland aan een middelbare school gaan studeren om hun resultaten te laten erkennen?

In het kader van de hervorming van het secundair onderwijs wordt deze mogelijkheid bekeken, ruimer dan alleen voor leerlingen die een periode in het buitenland studeren. Ik sta er zeker open voor, maar ik wil wel al meegeven dat dit geen sinecure is.

Het secundair onderwijs in Vlaanderen is immers moeilijk vergelijkbaar met andere secundaire scholen in de wereld. Het aanbod van studierichtingen alsook het curriculum komt niet overal op dezelfde manier aan bod, verder maken de meeste andere landen gebruik van centrale examens. Mede daardoor liggen de zwaartepunten in het curriculum vaak op andere momenten.

Hoe zat het met uw eigen mobiliteit als jongere?

Ik heb even gedacht om in het buitenland te gaan studeren, maar heb dat uiteindelijk toch niet gedaan, ook al kon ik een beurs krijgen om in Amerika te gaan studeren. Omdat ik toen net verkozen was voor de gemeenteraad van Beveren-Waas, leek het me niet correct om naar het buitenland te gaan.

Hebt u spijt van uw keuze?

Helemaal niet, alles op zijn tijd. Twintig jaar geleden was het ook niet zo evident om dat te doen, zeker voor een arbeiderskind. Ik nam voor het eerst het vliegtuig toen ik een jaar of twintig was. In mijn dorp was ik toen zelfs nog een van de eersten die dat deed. De keuzes die je hebt gemaakt, bepalen de richting waarin je uiteindelijk bent gegaan. Als ik het had gedaan, had ik hier nu waarschijnlijk niet gezeten. In die zin moet je geen spijt hebben van dingen die je gedaan hebt. Het is de toekomst die het verschil maakt en niet het verleden. (DVD) ■